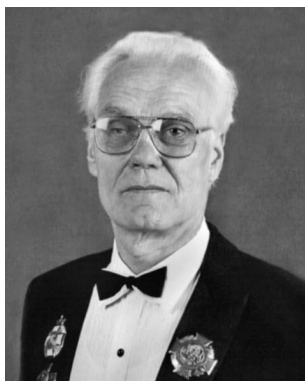

С. І. Артеменко

Литвиненко Михайло Семенович

ЛИТВИНЕНКО Михайло Семенович (01. 04. 1927, с. Кибинці, нині Миргород. р-ну Полтав. обл. – 30. 05. 2020, Київ) – хоровий диригент, співак (бас), композитор. Заслужений діяч мистецтв України (2002). Ордени св. рівноапостол. князя Володимира 3-го (1977) та 2-го (2002) ступ., православ. С. Радонезького 2-го ступеня (2007). У 1947 вступив до Київ. політех. інституту, проте через реліг. переконання залишив його і 1948 вступив до Київ. духов. семінарії, серед викл. – П. Гончаров, П. Толстой. 28 травня 1952 заарешт. за антирад. пропаганду й агітацію. Замість смерт. кари засудж. до 25-ти р. ув'язнення (зокрема 5-ти р. заслання та позбавлення громадян. прав), яке відбував у таборах на межі Костром., Кіров. та Горьков. (нині Нижньогород.; усі – РФ) обл., де 1953–54 створив хор, 1954 керував хором та симф. оркестром ув'язнених. 1955 звільнений за амністією, повернувся до Києва, співав у Хрестовоздвижен. церкві, хорі Києво-Печер. лаври. Від 1956 мешкав в Одесі, закін. духовну семінарію, працював пом. регента кафедрал. собору. Зазнав переслідувань з боку КДБ, за 20 р. змінив 14 місць проживання. 1962–68 – худож. кер. і диригент нар. хор. капели Будинку культури м. Миргород, 1969 – керівник профес. ансамблю «Веселка» Полтав. філармонії, 1972 – худож. кер. хору Кременчуц. вагонобудів. заводу (Полтав. обл.), 1975 – керівник військ. Ансамблю пісні і танцю гарнізон. Будинку культури офіцерів у м. Кременчук. 1975–92 – регент хору Володимир. собору, 1992–94 – Воскресен. церкви, 1994–2009 – гол. митропол. хору Києво-Печер. лаври (усі – Київ). Диригент. і композитор. діяльність Л. мала вагомий вплив на розвиток не лише столич. хор. культури, а й України в цілому. Активно впроваджував у своїх богослужіннях заборонені в часи рад. влади православні пісні, твори композиторів-емігрантів, власні твори з метою ознайомлення парафіян із новими досягненнями хор. церк. мистецтва. Серед творів – «Многі літа,

владико», «Величає душа моя Господа», «Свят, свят Господь Бог наш», «Трисвяте», «Хвалить ім'я Господнє», «Святий Боже» (архієрейське), «Отця і сина». Має записи на грамплатівках та Укр. радіо.

Рекомендована література

1. Артеменко С. Михайло Литвиненко розкриває сакральну сутність піснеспівів // Говорить і показує Україна. 2002, 4 квіт.

Покликання на статтю:

Литвиненко Михайло Семенович / С. І. Артеменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55128>. – Останнє поновлення : 2020.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).